

tinget gjorde Ret i at blive paa den Vej, man hidtil har fulgt, at lade Frivilligheden og Oplysningen sørge for, at vi blive et endnu mere ædrueligt Land, end vi hidtil have været, og lade disse Tvangsforanstaltninger ligge.

Lange: Efter den Erfaring, jeg har gjort i de fire Aar, jeg har beskæftiget mig med dette Lovforslag, staaer det mig klart, at Majoriteten af den danske Befolkning absolut ønsker, at vi skulle ind paa en fornuftig Ædruelighedslovgivning, og jeg kan forstaa det, thi ethvert Menneske, som har Føling med Samfundet i Øjeblikket, maa se, at Spiritusen i Virkeligheden i Øjeblikket gør megen Skade, selv om den sidste ærede Taler hævder, at Forbruget her i Landet ikke er større end andre Steder. Jeg kan forstaa, at der er Medlemmer, som se anderledes paa Sagen, der ønske at gaa videre, end Lovforslaget, som det her foreligger, gør, men efter min Opfattelse er det umuligt at gennemføre det Lovforslag, som blev sendt her op fra Folketinget, og naar man saa ønsker, at vi skulle ind paa en Ædruelighedslovgivning, tror jeg, man skal se at faa Begyndelsen gjort; viser det sig saa, at den virker i den rigtige Retning, kan man altid gaa videre. Jeg forstaaer ikke, at Folk, der i Virkeligheden ønske en saadan Lovgivning, kunne gaa imod Forslaget, thi derved opnaas sandsynligvis det, at vi slet ikke faa øyndt, og det kan jo ikke være deres Ønske.

Det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Nordby) udtalte, at efter hans Mening havde Lovforslaget lidt betydeligt paa alle Omraader, siden det var kommet op fra Folketinget. Det kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret i, thi een Ting er sikker, hvad jeg ogsaa har udtalt adskillige Gange i Folketinget, at det Lovforslag, vi sendte herop, var i den Grad indviklet og uforstaaeligt, med Henvisninger og Gentagelser i det uendelige, at almindelige Mennesker meget vanskeligt kunde sætte sig ind i det. Nu foreligger Forslaget i en betydelig mere koncis og klar Form, og jeg tror, at enhver med Lethed kan forstaa det. Selv om vi maaske ikke her ere gaaede saa skarpt frem, som man er gaaet i det andet Ting, ere vi dog inde paa det rette Spor, det, der skal følges i Fremtiden, og derfor mener jeg, at baade ærede Medlemmer her og ærede Medlemmer i det andet høje Ting vilde handle fornuftigst i at acceptere dette, saa at vi kunde faa begyndt, for saa

at arbejde videre, efterhaanden som Kravene stige fra Befolkningens Side.

Jeg har i det hele og store sluttet mig til Flertallet, men har ikke kunnet undlade at stille nogle Underændringsforslag sammen med andre ærede Medlemmer. Det første er stillet til § 13, hvor man ønsker, at Paragraffen skal udgaa og i Stedet § 6 i det forelagte Forslag indsættes. Jeg skal ikke trætte ærede Medlemmer med at læse § 6 op, jeg skal kun sige, at det, vi ville have, er, at man ingen Sinde, efterhaanden som de overtallige Beværtninger dø ud, kan give Lov til, at der maa være mere end 1 Beværtning pr. 350 Indbyggere i en By. Efter Kommissionsforslaget skulde der være 1 for hver 300 i Byer med under 10,000 Indbyggere og 1 for hver 400 i Byer med over 10,000 Indbyggere. I Folketinget kom man til et Kompromis paa Tallet 350, og jeg tror at turde sige, at det vil være tilstrækkeligt, naar man i hver By har en Beværtning for hver 350 Indbyggere, specielt da adskillige Beværtninger ikke gaa med der ind under, f. Eks. Foreningsrestaurationer, Jernbarestaurantioner, kort sagt de særlige Restaurationer, der ere nævnte i § 24 i Flertallets Forslag. Jeg skulde mene, at det var meget uheldigt, om man gennem dette Lovforslag bidrog til Opretholdelsen af det Forhold, der er i adskillige Byer, hvor der er 1 Beværtning for hver 70—80 Mennesker; jeg tror, at enhver uhildet Iagttaget vil sige, at det er for meget. Jeg kan ikke tænke mig, at de, der drive den Næringsvej der, ville være i Stand til at friste Livet blot nogenlunde. Vi gøre ikke nogen Skade ved det, vi kræve her. Der skal ingen tages bort. Først efterhaanden som de dø, indskrænkes Antallet, og saa kunne de Mennesker jo gaa over til Afholdsbeværtning, som sikkert vil have en Fremtid for sig, da man ikke kan bestride, at Afholdssagen gaar frem i en ganske betydelig Grad. Af den Grund ønske vi denne Bestemmelse bibeholdt, saaledes at efterhaanden som Beværtningerne dø ud i Byerne, maa der kun være 1 Beværtning med spirituose Drikke for hvor 350 Mennesker.

Saa er der et Ændringsforslag til § 16 med Hensyn til Afstemningen. Det er der fastholdt fra Flertallets Side, at man skal holde paa 50 pCt. af Befolkningen i Sognet, naar der stemmes om gamle Bevillinger. Vi have krævet at gaa ned til 40 pCt., fordi vi tro, det er et af de Punkter, hvor vi faa vanskeligst ved at møde Forstaaelse i det andet Ting, og ogsaa mene,